UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XXII. Nonnulla Filiorum Prophetarum Collegia sita in locis suburbanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

Visual Library

bonam eorum vitam à poſteris Monachis Carmelitis imitabilem.

f Conſcientiæ examen. Rom. 2. g Deſcriptio Eremitarum montis Carmeli deducta à vocabulo τῆς ἐρήμου, quod eſt apud 70. h Officium Monachi, ſui punitio. Prov. 10. Prov. 13.

Primò quidem, ipſi ſigillatim habitantes ſoli in cellis montis Carmeli, f citabant quotidiè ſemetipſos ad judicium diſcernendi in propria mente, ſi cogitationes accuſarent, vel defenderent eos de aliquo iniquo, id eſt, deviante à rectitudine divinæ juſtitiæ. Ideò prædixit Propheta, *Habitabit in ſolitudine g judicium.*

Secundò, dum teſtimonium illis reddebat conſcientia de quocunque iniquo; exercebant ipſi officium *h Monachi*: quoniam *ſedebat* inter eos *juſtitia in Carmelo*, quâ illud iniquum *triſtes & ſoli* puniebant per veram pœnitentiam, & emendabant illico. Ob hoc prædixit Propheta: *Et juſtitia in Charmel ſedebit.*

Tertiò, cùm nil iniquum reperiebant in viribus animæ expiandum, tunc *opus* quo ipſi cæteras vires animæ perfectè conſervabant in concordia cum rectâ ratione, erat interna *pax juſtitiæ*: idcircò prædixit Propheta, *Et erit opus juſtitiæ pax.*

Quartò, quia, teſte Sapiente, *In multiloquio non deerit peccatum: qui autem cuſtodit os ſuum, cuſtodit animam ſuam:* ideò ipſi, ut eſſent ſecuri à peccato, *colebant* aſſiduè juſtitiam ſilentio: propterea dixit Propheta: *Et cultus juſtitiæ ſilentium, & ſecuritas uſque in ſempiternum.* De his autem omnibus, commendans eorum vitam, Dominus prædixit: *Et ſedebit populus meus in pulchritudine pacis*, internæ ſcilicet; *& in tabernaculis fiduciæ:* de obtinenda ſcilicet jucunditate ſupernæ gloriæ, *& in requie mentis opulenta;* videlicet ex guſtu, & contemplatione deliciarum procedentium de torrente voluptatis meæ.

Carmelitæ dicti à loco habitationis.

Quia ergo dicti Monachi, ad exemplum ELIÆ, coluerunt jugiter in Carmelo juſtitiam vitæ monaſticæ, propterea appellati ſunt Carmelitæ, à monte ſcilicet Carmeli: cujus fuerunt incolæ ſecundùm modum prædictum, reſidentes ibi in juſtitia aſſiduè, ſicut Propheta prædixit: *Juſtitia in Carmelo ſedebit.* Sed & cæteri hujus Religionis Monachi habitantes alibi, cupiunt etiam idcircò Carmelitæ appellari; quia eorum Religio, & ſancta converſatio, eſt ab illis viris derivata, & ſumpta; qui modo prædicto ſategerunt in monte Carmeli aſſiduè religioſam vitam Prophetæ ELIÆ, & uſque nunc ſatagunt, humiliter imitari. Omnes quippe hujus Religionis veri ſectatores, tàm in monte Carmeli, quàm alibi habitantes, profitentur ſe humiliter ſequi illam ſanctam & propheticam juſtitiam vitæ monaſticæ, quam Propheta DEI ELIAS ſervavit, & inſtituit; & quam eſſe ſequendam ipſe, ſecundùm formam à DEO ſibi creditam, verbo pariter & exemplo diſcipulis ſuis tradidit, & in eremo montis Carmeli reſidendo docuit maximè, ac demonſtravit.

Alij monachorum extra Carmelum item dicti *Carmelitæ.* Carmelus habitatus etiam tempore Auctoris.

CAPUT XXII.

Nonnulla Filiorum Prophetarum Collegia ſita in locis ſuburbanis.

* Alluſio ad ἀνέρες εὐλαβεῖς, Act. c. 2. † Ratio ob quam Elias ac Eliſeus.

LIcet autem ELIAS & ELiſeus, cum cæteris ejuſdem propoſiti* religioſis viris, filijs Prophetarum, manerent præcipuè in eremis, † jubente tamen DEO, propter utilitatem ſui populi, civitates & villas interdum frequentabant, miracula in populis operantes, & futura eis prædicentes, vitiaque hominum caſtigantes, & eos ad DEUM revocantes, atque ad ſuam propheticam Religionem multos attrahentes. ‟ Unde in ſuburbanis quarumdam civitatum, & villarum terræ promiſſionis, maximè autem in Galgala, & in Bethel, & in Hiericho, & in Samaria, habuerunt cuneos filiorum Prophetarum, virorum religioſorum; ſicut legitur in libro Regnorum; apud quos manebant, dum in civitates & villas veniebant. Et illos de populo, quos ad ſuam propheticam Religionem trahere poterant, primò quidem in his conventibus faciebant erudiri, & in diſciplina prophetica, & in rudimentis religioſæ vitæ monaſticæ; ut eos paulatim à converſatione urbium diſtraherent; quos poſtmodum ad eremos transferebant.

civitates interdum frequentabant. ‟ Etiam Philo teſtatur *libro de Contemplatione*, Judæorum Monachos egiſſe in villis & ſuburbanis locis. Aſcenſus è Noviciatu, & ulteriore probatione, ad eremos. * *In urbibus pro In ſuburbanis*, dixit.

His enim Monachis filijs Prophetarum habitantibus *in urbibus, poſtquàm erant in rudimentis diſciplinæ propheticæ, & vitæ monaſticæ, eruditi; videbantur urbes quaſi carceres, & ſolitudo eis paradiſus apparebat. Saluti ergo ſuæ perfectiùs providere curantes, monaſticam ac prophetalem vitam longè ab urbibus ducere malebant in ſolitudine; quàm appetentes, ad eam ſecedebant nutu Prophetarum, qui eos regebant. Hinc in libro Regnorum legimus, hos filios Prophetarum dixiſſe ad Eliſeum, *Ecce locus, in quo habitamus coram te, anguſtus eſt nobis: eamus uſque ad Jordanem, & ſinguli tollant de ſilva materias ſingulas, ut ædificemus ibi locum nobis ad habitandum.* Erant autem ipſi tunc ita multiplicati, quòd jam non valebant omnes in ſolitudine montis Carmeli commodè recipi: propter quod ad nutum Prophetarum per quos regebantur, eligebant ſibi non ſolùm montem Carmeli, ſed & alia, præter montem hunc, loca eremitica propoſito ſuo & devotioni opportuna, & præcipuè illa, quæ per ELIAM, vel Eliſeum fuerant portentis decorata. Quoniam igitur ELIAS & Eliſeus in Jordanis flumine magnis claruerant miraculis; nam aquæ Jordanis pallio ELIÆ percuſſæ in duas partes fuerant bis diviſæ, præbentes iter ſiccum Prophetis præfatis: & Naaman leproſus in Jordane lotus à lepra fuerat per ELISEUM mundatus, & ſanitati reſtitutus; ideo aliqui horum monachorum, filiorum Prophetarum, devotione prædictorum miraculorum permoti, & aquarum opportunitate tracti, faciebant ſibi tabernacula in ſolitudine propè fluenta Jordanis, prout eis dictabat Propheta DEI Eliſeus. Quemadmodum in libro Regnorum legimus Eliſeum dixiſſe eis, *Ite:* ſcilicet ad Jordanem. *Et ait unus ex illis: Veni ergo & tu cum ſervis tuis. Reſpondit, Ego veniam. Et abijt cum eis. Cumque veniſſent ad Jordanem, cædebant ligna,* pro tabernaculis ſibi ibidem ædificandis.

4. Reg. 6. Solitudines quædam à Filijs prophetarum inhabitatæ, ex devotione miraculorum in eis à ſuis Fundatoribus patratorum. 3. Reg. 2. 4. Reg. 5. Solitudo Jordanis habitatio Carmelitarum. 4. Reg. 6.

Quidam autem dictorum monachorum filiorum Prophetarum in monte Ephraim ſuam manſionem elegerunt. Horum meminebat Giezi famulus ELISEI, dum dicebat Naaman Syro: † *Dominus meus miſit me ad te dicens: Modò venunt ad me duo adoleſcentes de monte Ephraim, ex filijs Prophetarum.* Iſti quidem ſegregantes ſe à turbis, quas videbant colere vitulum aureum; quem Jeroboam poſuerat ad adorandum in Bethel, ſeceſſerunt nutu Eliſei in ſolitudinem montis Ephraim, ne poſſent exemplo populi idololatriâ infici, ſed vacarent in ſolitudine liberiùs divino cultui. Ab his itaque memoratis viris, filijs Prophetarum inolevit, quòd pleríque noſtri generis monachi, non ſolùm in monte Carmeli, ſed in diverſis ſolitudinibus terræ promiſſionis, ſunt in diſciplina Prophetica vitæ

Mons quoque Ephraim habitatio eorundem monachorum. † 4. Reg. 5. Loquitur auctor de ſuo item tempore.

monaſticæ, ad imitationem eorum, laudabiliter converſati.

Aliàs poſterior pars cap. XXII.

CAPVT XXIII.

Cur Eremitæ Carmelitani interdum Anachoretæ nominati?

*Inde partem Regulæ mutuatus eſt S. Albertus de cogitationibus ſanctis, & armis juſtitiæ.

PRædicti autem Monachi à pleriſque fuerunt *Anachoretæ* idcirco appellati; quia corda ſua angentes jejuniorum inedijs & cæteris corporis anguſtijs, non timuerunt, ut dictum eſt, ab imitatione ELIÆ inceſſanter & continuè penetrare vaſtos *ſeceſſus* ſolitudinis montis Carmeli, & aliarum eremorum terræ promiſſionis: ubi cogitationibus ſanctis, *& intenſione orationum, ac cæteris armis juſtitiæ muniti, non ſolùm occultas diaboli inſidias vincebant; ſed & apertos conflictus dæmonum calcantes, tanto conatu mentes ſuas, ad exemplum ELIÆ Principis eorum, ſurſum in DEI contemplationem elevabant, * ut in cæleſtibus choris putarentur tranſlati, & *revelatâ facie gloriam DEI ſpeculari*, perfruentes colloquio DEI, cui puris mentibus inhærebant.

*Hyperbole. [2. Cor. 3.

Aliàs cap XXIII.

CAPVT XXIV.

Propheta Dei ELIAS in paradiſum translatus, olim rediturus.

LEgitimè itaque ELIAS adminiſtratâ Religione per eum inſtitutâ, agnovit per divinam revelationem, quòd DEUS volebat eum ab hoc mundo elevare per turbinem ignis in paradiſum voluptatis. Pergens ergo ad locum undè aſſumendus erat in cælum: profectus eſt cum Eliſeo ejus diſcipulo ad Jordanem, quem ELIAS pallio ſuo involuto percuſſit: &, ſicut ſacra libri Regnorum tradit hiſtoria, diviſæ tunc fuerunt aquæ Jordanis in duas partes, cedentes illis DEI viris; qui tranſierunt per ſiccum alveum fluminis. Cumque pariter incedentes ſermocinarentur, ecce currus igneus & equi ignei eis apparuerunt, qui utrumque ab invicem diviſerunt: quoniam remanente Eliſeo in terra, ELIAS *receptus in curru equorum igneorum*, aſcendit *per turbinem* ignis *in cælum*, id eſt, in paradiſum voluptatis: qui, longo maris & terræ tractu à noſtra habitabili ſecretus, adeò * eſt editus, ut penè uſque ad cælum attingat. In quo loco unà cum Enoch, qui longè antè illic ELIAM præceſſerat, vivet ipſe ELIAS in magna quiete carnis & ſpiritus, uſque ad tempus Antichriſti: ſed tunc in hunc mundum revertetur: quemadmodum teſtatur Dominus, dicens: ELIAS *quidem venturus eſt, & reſtituet omnia.*

4. Reg. 2. — Eccli. 48. — 4. Reg. 2. — *Opinio de paradiſi ſitu antiquata. — Matth. 17

Aliàs poſterior pars cap. XXIII.

CAPVT XXV.

Succeſsio Prophetæ Domini Eliſei in ſpiritu & prælatura S. ELIÆ.

PRiuſquam autem ELIAS de hoc mundo transferretur in paradiſum voluptatis, fuit ei curæ, ſuâ imminente translatione, monachos diſcipulos ſuos, filios Prophetarum ſigillatim viſitare, & de patre idoneo eis providere; qui eos omnes generaliter loco ejus regeret & gubernaret. Propter quod deſcendentes ipſe & Eliſeus de monte Carmeli, venerunt ambo in Galgala, deinde in Bethel, & deinde in Jericho. Nam, ſicut prædiximus, in his locis habitabant viri religioſi filij Prophetarum, ELIÆ diſcipuli, quos ipſe viſitans commonuit, ut in propoſito diſciplinæ propheticæ & vitæ monaſticæ perſeverarent, & ut de imminenti ejus corporali abſentia triſtes non fierent. Quibus viſitatis valefaciens, perrexit cum Eliſeo ad Jordanem.

Sequebantur autem eos quinquaginta viri de filijs Prophetarum, qui ſteterunt è contra longè, quando ELIAS & Eliſeus Jordanem tranſibant pede ſicco. Quo pertranſito, dixit ELIAS ad Eliſeum: *Poſtula quod vis, ut faciam tibi, antequam tollar à te.* Habebat autem ELIAS duplicem Domini ſpiritum, videl. ſpiritum occulta, præſertim futura, prophetandi, & ſpiritum miracula faciendi. Quorum ſpirituum non unum ſolùm, ſed duplicem prædictum poſtulans Eliſeus, dixit: *Obſecro, ut fiat ſpiritus tuus duplex in me.* Prædixerat autem DEUS ELIÆ, dum manebat in monte Oreb in oſtio ſpeluncæ: *Eliſeum filium Saphat, qui eſt de Abelmeula, unges Prophetam pro te.* Per quæ Domini verba intellexerat ELIAS, non quidem quòd Eliſeus eſſet ei ſucceſſurus in ſpiritu ſignorum; ſed ſolùm quòd poſt translationem ejus ab hoc mundo, eſſet ei Eliſeus ſucceſſurus in altero ſpiritu, ſcil. prophetico. Propter quod Eliſeo, petenti ſuum duplicem ſpiritum, reſpondit: *Rem difficilem poſtulaſti:* perpendens tamen à DEO, quòd ſi Eliſeus eſſet dignus videre modum illum arcanum & mirabilem, quo DEUS ſublevaret eum in cælum, impetraret quod ab eo poſtulaverat, confeſtim adjecit: *Veruntamen ſi videris me, quando tollar à te, erit tibi quod petiſti.* Et quia Eliſeus vidit eum tolli à ſe, ideò quod ab eo poſtulaverat obtinuit, ſuccedens ELIÆ tam in ſpiritu ſignorum, quàm in ſpiritu prophetiæ, quemadmodum Sapiens teſtatur, dicens: ELIAS *in turbine tectus eſt, & in Eliſeo completus eſt ſpiritus ejus.*

3. Reg. 19 — Eccli. 48.

Videns itaque ELIAS diſcipulum ſuum Eliſeum ſuo ſpiritu plenum, novit à DEO eum factum perfectè idoneum ad regendum ſuos diſcipulos filios Prophetarum: propter quod totius Religionis per eum inſtitutæ commiſit tunc ſibi regimen & magiſterium. Et in hujus ſignum tradidit tunc Eliſeo ſuum inſignem * Religionis habitum, relinquens ei pallium ſuum, dum ferebatur in cælum. Quo Eliſeus ſe operiens abjecit à ſe veſtimenta ſua, in duas partes ſcindens ea, ut filij Prophetarum videntes eum habitu ELIÆ indutum, agnoſcerent eum ſpiritu ELIÆ repletum, & ſic reciperent eum promptiùs pro ELIA in Patrem eorum & magiſtrum. Et rediens indè percuſſit bis pallio ELIÆ Jordanem, videntibus viris religioſis, filijs Prophetarum, qui è contra erant ejus regreſſum exſpectantes. Et cum vice primâ non fuiſſent diviſæ aquæ, in ſecunda tamen vice, diviſis hinc inde aquis Jordanis, tranſijt Eliſeus per ſiccum alveum fluminis.

*Forſitan inſigne. — *Eliſeus* Pater & Magiſter Filiorum Prophetarum.

Cernentes ergo filij Prophetarum, Jordanem miraculosè ceſſiſſe Eliſeo, agnoverunt eum ſuccedere ELIÆ in duplici ſpiritu prædicto. Propter quod ad invicem dixerunt: *Requievit ſpiritus ELIÆ ſuper Eliſeum. Et venientes in occurſum ejus adoraverunt eum proni in terram*, recipientes eum pro ELIA in præcipuum eorum Patrem & magiſtrum, quem videbant habitu ELIÆ & ſpiritu dotatum. Præbuerunt autem ex hoc actu formam ſuis ſucceſſoribus, ut quando ab eis erit ablatus Pater eorum præcipuus, illum loco ejus in Patrem humiliter ſuper ſe ſuſcipiant, qui exemplo Eliſei erit ad eos per ſigna & prodigia à DEO miſſus. Signis verò non

4. Reg. 2. — Praxis eligendi Superiorem tempore etiam Auctoris.

appa-